

[Aage Fogh.]

tiden, og sådan vil det være i fremtiden. Retsstatspartiet har det på en anden måde; det går gang på gang med til udgifter, som det ikke vil være med til at dække. Det er noget, som ikke kan overføres på andre i salen.

Jeg vil sige til det ærede medlem fru Petra Petersen, at det er både rigtigt og beklageligt, at en del af vore medborgere mangler adskilligt i at have et rimeligt dagligt udkomme, men jeg er ganske enig med det ærede medlem fru Erna Sørensen i, at måske netop disse mennesker ville have særlig gavn af husholdningsrådets arbejde. Nu er det ikke, fordi jeg ønsker, at vore medborgere på nogen måde skal ned på samme niveau, men jeg kunne minde om, at da vi i sin tid rejste rundt og førte tilsyn med flygtningelejrene, da levede flygtningene virkelig forsvarligt for 1 kr. om dagen. De fik, hvad de skulle have af næringsenheder; det var en uhyre ensartet kost, jeg ønsker den ikke gennemført for vore medborgere, men de fik, hvad der var nødvendigt af kalorier og andre nødvendige enheder, som jeg ikke kender navnet på, for 1 kr. om dagen. Jeg kunne også gøre det ærede medlem opmærksom på, at i den beretning, jeg talte om, fra de jyske husmoderforeninger, var den næstbilligste husholdning langt den bedste, den, der havde den bedste og sundeste ernæring, medens den dyreste var lige ved at være den dårligste ernæringsmæssigt set. Det er et spørgsmål, som det kunne være gavnligt at få nærmere undersøgt.

Jeg vil sige til den højtærede minister, at det ikke var min hensigt at fornærme embedsmændene. Jeg har ikke større respekt for dem end for andre mennesker, men jeg har den bestemte opfattelse, at det samler sig mere og mere til, at enhver ting, der skal indrettes her i landet, trækkes ind til København, og embedsmændene står bagved. Det er muligt, at jeg burde rette skytset imod ministeren, men de stakkels ministre kan have nok at bære på i forvejen. Derfor tror jeg, jeg gav kritikken den rigtige adresse. Jeg nævnte det bestemte eksempel, hvor der, såvidt jeg kunne se, ikke kunne ligge andet bagved, end at man ville blive i København, og dette anser jeg for farligt i det lange løb; derfor benyttede jeg lejligheden til at gøre opmærksom på, at man dog kunne undersøge, om ikke statens hushold-

ningsråd lige så godt kunne ligge i en anden by. Jeg ville f. eks. tro, at Aarhus med sin videnskabelige husholdningsafdeling kunne være lige så velegnet som København til at modtage et sådant laboratorium, og disse betragtninger fører jeg videre. Mine bemærkninger vedrørende rådets sammensætning er ikke en uvenlighed overfor embedsmændene, men nu er vi nået til det punkt i udviklingen, hvor kvinderne selv må stå med ansvaret, og så skal embedsmændene ikke være medlemmer, men rådgivere og bisiddere. Det er ikke, fordi jeg vil være uvenlig overfor embedsmændene, men det er den naturlige udvikling, som vi skal tilstræbe, og det håber jeg vi kan forhandle os tilrette om i det udvalg, der kommer.

Petra Petersen: Mit parti værdsætter og respekterer det arbejde, statens husholdningsråd udfører. Derfor vil vi også støtte dette lovforslag; dette arbejde fortjener støtte. Jeg vil dog alligevel gerne sige, at jeg tror ikke som det ærede medlem fru Viola Nørlov og det ærede medlem hr. Aage Fogh rigtig på, at det netop er de koner, der står uden køkken — og det vil som regel sige de fattigste —, der har mest brug for statens husholdningsråd. Det er nu sådan, at når man er fattig, er man nødt til at købe de billigste levnedsmidler, og det er brød, kartofler og mælk, især kartofler. Det er det, de børnerige familier og de arbejdsløse i høj grad lever af, og det er fyldt, men der er ikke mange vitaminer i det. Jeg tror, det er en overvurdering, hvis man virkelig tror, at man på en arbejdsløsheds-understøttelse kan klare familiens kostplan med de nødvendige vitaminer og kalorier og samtidig klare de udgifter, der iøvrigt hører til i en familie, til lys og gas og alt det, som man kender. Nej, jeg tror, det er noget af en misforståelse.

(Kort bemærkning).

Viola Nørlov: Det er en lille bemærkning, jeg glemte før, som jeg gerne vil have lov til at gøre til det ærede medlem fru Petra Petersen. Der er faktisk mange mennesker her i vort land, der har råd til et lille tilskud af hvidkål eller af grønkål eller til at hakke en lille bitte smule persille og drysse det på kartoflerne og derigennem få det tilskud til kosten, som er så nødvendigt netop i denne tid. Derfor synes jeg, at det er i høj grad